

Děvka

Komunál

Ležíš na zemi nahá a zoufalá,
spocená, špínou a hnusem otřesená,
pomiloval, zvednul se a tiše odešel,
byla jsi dobrá, stačilo, už mě nebavíš.

Sliboval ti lásku než si svou masku stáh,
hezou voňavej, co chtěl si vzal,
zbyla jenom bolest, bylo to poprvé,
ze snů rozšlapanejš, slzama zalitejš.

Jako jed hadí, co stejka ti po prsou,
teď se ti vrací ty jeho slova poslední,
seš jenom děvka, malá špinavá děvka,
já tě vážně nemám rád, já už tě nechci znát.

Jako jed hadí...

Jako jed hadí...

Jako jed hadí...